

ת"פ 3019/03 - מדינת ישראל נגד סامر עבר אלטיך (עוצר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-03-2019 מדינת ישראל נ' עבר אלטיך(עוצר)
תאריך 25.12.16 בפני כב' השופטת הדסה נאור

הנאשם
נגד
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עמרי אבודרם
سامר עבר אלטיך (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד רמי סקיס

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק - על פי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"), עבירה של כניסה והתרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע - על פי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של גניבה - על פי סעיף 384 לחוק העונשין.

על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם הינו תושב הארץ, שבמועד הרלוונטי לכתב האישום שזה בתחום ישראל ללא שהוא בידו אישורי שהיה כדין בישראל.

בתאריך 26.5.13 סמוך לשעה 11:15, בעת שהה בישראל שלא כחוק התפרץ בצוותא עם אחר, לדירתה של יעל טל (להלן: "המתלוננת"), ברחוב רוזנבוים 5 בתל אביב (להלן: "הדירה"), בכר שהחר נכנס לדירה והנאשם תrzת מוחזקה לה, וכל זאת בכוונה לבצע בצוותא חדא גניבה או פשע.

בנסיבות אלה נתען כי הנאשם גנבו מDIRECTORATE OF TELECOMMUNICATIONS LTD, טאבלט, שתי מצלמות ושני מכשירי טלפון ניידים, בכר שנטלו אותם בכוונה לשולל אותם שלילת קבוע מהמתלוננת.

2. כתב האישום המקורי הוגש נגד הנאשם והאחר, אך עקב מותו של الآخر נמחק כתב האישום המקורי והוא הוגש מחדש כתב אישום רק נגד הנאשם.

3. אין מחלוקת שהנאשם הינו תושב הארץ וכי במועד הרלוונטי לכתב האישום שזה בישראל ללא אישורי שהיה כדין.

אין גם חולק כי במועד הרלוונטי לכתב האישום, ארעה התפרצויות לדירה - שהוכחה, בהגשה בהסכמה של תלונת הדירת בדירה ותפיסת הרכוש שנגנבו ונזרק על ידי الآخر, בעת שהבחן בשוטר אליו אושרי - וכי מי שבפועל פרץ לדירה, גנב את הרכוש והשליכו סמוך לאחר יציאתו עם השלל, היה الآخر וכי באותה עת שהה הנאשם מחוץ לדירה, סמוך לבניין מגורי המטלוננט.

המחלוקה נוגעת לשאלת מה הייתה מטרת שהייתו של הנאשם במקום והאם الآخر התפרץ לדירה במידעתו הנואם, חלק מהמחלקה משותפות שנרכמה ביניהם לבצע עבירה של התפרצויות לדירה וגנבה, כשלעצמה הנואם, שידעה שינויים בין הגרסאות השונות שמסר, כפי שיפורט בהמשך, שהייתו במקום האירוע הייתה תמיימה לחלוון, כשמטרת הגעתו למקום ההתרצויות הייתה להיפגש עם الآخر, על מנת שהאחר יסייע לו במצבה מקום העבודה, אך בפועל, על פי גרסתו במשטרה ובחקירותו הנגידית, הפעישה לא התממשה ממשום שברגע שהתקרב למקום האירוע ראה את الآخر בעת שוטרים קפצו עליו.

.4. הנואם, אפוא, מתו רצון להרחק עצמו מכל קשר להתפרצויות, הרחק עצמו מהאחר. הוא אישר אמنم כי שוחח טלפוני עם الآخر בסמוך להתפרצויות, כשהאחר מכוון אותו למקום האירוע, אך הבהיר כי נפגש עמו עוצר לביצוע התפרצויות לדירה.

מאחר שהנאם כפר בשותפות לביצוע עבירות ההתרצויות והגנבה, הדרך לבחון את היסוד הנפשי שלו הינה על בסיס ראיות נסיבותיות, שיצטברו להזדאתו על נוכחותו במקום, גם בהתחשב בטענתו לפיה השוטרים זינקו עליו כשהתקרב למקום וראה מרחוק את האח, לפני שעלה בידיהם להיפגש.

ברשותו זו פתח הנאשם חזית מריבה רחבה.

.5. אל מול גרסת הנאשם לפיה לא נפגש עם الآخر, ראה אותו מרחק רב וכשהתקרבו זה לזה "קפצה" עליהם המשטרה, עומדת גרסת עדוי התביעה, השוטרים רס"ב רן סמסון (להלן: "**השוטר סמסון**"), רס"מ דוד זדה (להלן: "**השוטר זדה**") ורס"ל אליה אושרי (להלן: "**השוטר אושרי**"), שלגראטים, ב��ירת האומר וכי שתפורט בהמשך, עקבו כברת דרך משמעותית אחר הנאשם והאחר, שהלאו ייחדי עד שהגיעו לבניין בו ארעה ההתרצויות לדירה.

מי שהחל את המאבק אחרי הנאשם והאחר היה רcz המודיעין **השוטר סמסון**. מדו"ח הפעולה שערך וمعدותו בבית המשפט עולה כי ביום האירוע, בסביבות השעה 11:05, בעת שרכב על קטנו משטרתי מסווה לאזרחי, בפינת הרחובות מלצת ומזא"ה בתל אביב, ראה את השניים עומדים ומסתודדים. הדבר העלה את חשו ועל כן החליט לעקוב אחריהם, כשבמהלך העקב דיווח לצוות בילוש וקרא להם "שיצמצם לאזר".

השוטר סמסון תיאר את מסלול הליכתם של השניים, לאורך "**משהו כמו 3-2 ק"מ**" ולא פחות מכך, תוך שהוא מדגיש שהם לא הלאו ישר לאורך רחוב רוטשילד אלא בסיבובים.

השוטר סמסון הוסיף וציין כי הנאשם והאחר הלאו אחד אחרי השני, למרחק מסוים זה מזה "וכביכול עשו עצמן

מדוברים בפלאפון".

לאחר זמן מה הגיעו השניים לבית קפה בפינת הרחובות רוטשילד ונהמани והתיישבו שם, כשהוא ממשיך למתכטת עליהם.

בשלב זה בעקבות דיווחו הגיעו למקום צוות בילוש, שכלל את השוטרים זאדה ואושרי, התמקם בתצפית על השניים ומאוחר יותר המשיך הצוות במעקב רגלי אחריהם.

השוטר אושרי כתב בדוח הפעולה שערק והעד על כך בבית המשפט, שהחל יחד עם השוטר זאדה במעקב אחר הנאשם והאחר בסמוך לשעה 11:50.

על פי גרסתו, האخر נראה על ידו נכנס לחצר בניין ברחוב רוזנבווארם 5, בזמן שהנאשם, עמו היה בקשר עין רצוף, מחהה מחוץ לחצר הבניין ומתכטת על הרחוב באופן חשיד. בהמשך נראה הנאשם "**כשהוא לחוץ עצבני מביט לכל עבר, מדובר הרבה בפלאפון שלו**" ובבטל לסייע לחצר הבניין אליה נכנס האخر.

בסמוך לשעה 12:25 הבחן לאחר יצאת מהבניין, כשבידי מספר שקיות "שנראות מלאות וכבדות", מסמן בראשו לנאשם והולך לכיוון של הנאשם. בפינת הרחובות אבן גבירול ורוזנבווארם נראה השניים חוברים יחדיו והולכים יחד **"צמוד אחד ליד השני"**.

בשלב זה ניתנה הוראת "פעל" והוא התקדם אל השניים. האخر הבחן בו, זרק את השקיות וברח וכך עשה גם הנאשם, הוא החל לרדוף אחרי האخر תוך שדריון על כך ליתר הצוות בקשר, וביצע את מעצרו.

בדוח הפעולה שכותב **השוטר זאדה** ובעדותו בבית המשפט, פירט את מסלול המיעקב אחר הנאשם והאחר יחד עם השוטר אושרי, מיעקב שהחל בשעה 11:15 מרגע הגעתם לקויסק במרכז שדרות רוטשילד, בעקבות דיווח של השוטר סמסון, שם נצפו הנאשם והאחר יושבים ומשוחחים זה עם זה, והסתיים בשעה 12:35 רגע מעצרם של הנאשם והאחר.

על פי תיאורו, לאחר זמן מה קמו השניים והחלו ללכת על רחוב רוטשילד במרכז השדרה, כאשר האخر צועד לפניו הנאשם והשניים נראים משוחחים בטלפונים הניידים שלהם, כשהוא והשוטר אושרי עוקבים אחרי השניים בעקבות רגלי.

במהלך העיקוב נῆפה האخر נכנס לחדר מדרגות ברחוב לונצ' והנאשם ישב בשדרה מול חדר המדרגות ושוחח בטלפון הנייד.

לאחר זמן מה האخر יצא מהבניין והמשיך ללכת כאשר הנאשם בעקבותיו. בהמשך נראה הנאשם מתישב מול חצר אליה נכנס האخر ושוב, לאחר זמן מה יוצא ממנו וממשיך走去, שוב, כאשר הנאשם בעקבותיו.

בהמשך הגיעו השניים לרחוב רוזנבווארם ונכנסו לאחד השbillim בספח הצפוני. כעבור זמן מה נראה הנאשם יוצא לעבר הספח הדרומי ומתכטת לכל הכיוונים ומדובר מדי פעם בטלפון הנייד.

כעבור זמן מה, נשמע דיווח בקשר על כך שהאחר יצא מהבניין ובידו שקיות, וכי השניים נמלטים, או אז הוא ראה את הנאשם רץ כשוטר קובי אבוטבול (להלן: "השוטר אבוטבול") רץ אחריו וצעק "עצור משטרתך". בשלב זה הצטרכף לשוטר אבוטבול למרדף כשם שהוא צעק לעבר הנאשם "עצור משטרתך". בסופה של דבר נתפס הנאשם על ידו ונעצר.

6. עדותם של עדי הتبיעה לא נסתירה בחקירותם הנגדית וב"כ הנאשם אף לא טען בסיכוןיו כי נפל דוויי באמינותום.

לעומת זאת, הסכים ב"כ הנאשם לכך כי עדותו של הנאשם בעיתית ואף ציין בסיכוןיו כי הוא "**מודע למשוכה שעומדת בפני ההגנה, כאשר כוונתי לאוֹטו ז'ג'ז' [...]** **בכל הנוגע לגרסת הנאשם**" ולהשלכות של שקרי הנאשם כנדרך עליו ניתן להישען "**במציאות תימוכין ראייתיים במסגרת מסויימת**".

7. ואכן, גרסתו של הנאשם נפתחת בעיתית. בנגדו לעדויותיהם של השוטרים, עדותם של הנאשם נעה בין שתי גרסאות שונות וחלופיות בדבר האמת היחיד בו דבק היה הודהתו בשהייה בלתי חוקית בארץ.

כך, **במקרה לכטב האישום** הודה הנאשם בשהייה בלתי חוקית. יחד עם זאת, טען כי שהייתה במקום האירוע הייתה תמיימה לחלוון. הוא אכן הכיר את الآخر וקיים עמו שיחה על מנת שהאחר יסייע לו במציאת מקום העבודה, אך לא הגיע אליו למקום ולא חבר אליו לשם ביצוע עבירה ולא ידע על עצם ההסתבכות או ההתרצות של الآخر.

בחקירתו במשטרה טען הנאשם שאמנם היה עתיד לפגש את الآخر באותו יום, על מנת שהלה יסייע לו במציאת עבודה וכי לצורך כך אף יצר עמו קשר טלפוני ב�отוקו של אותו יום.

לגרסתו, الآخر כיוון אותו לאן הגיע על מנת שיפגשו, אך לאחר שירד מהאוטובוסים במקום המפגש, ראה את الآخر, אך לא פגש אותו "פייזית" ובטרם הספיק לדבר אותו ראה את השוטרים קופצים עליו. על כן ברוח כי לא היה לו אישור שהייתה בארץ.

בחקירתו הראשית חזר הנאשם על גרסתו במשטרה ולפיה הגיע לתל אביב כדי לעבוד והוא אמרו להיפגש עם الآخر, שאות מסטר הטלפון שלו קיבל מאדם שזהו אינה ידועה.

על פי גרסתו כשהגיע למקום ראה את الآخر מרוחק ו"**לפני שנפגשתי אותו בשניות פתאום באה המשטרה**".
באותה נשימה סיפר כי בעת שהבחן באחר מרוחק, ניהל עמו שיחה טלפונית במהלך בהלכה אמר לו האخر להישאר רחוק ממנה כדי שלא יהיה חשודים בעיני השוטרים, כי אין להם אישורי שהייה.

מיד בהמשך עדותו, עדין בחקירה הראשית, כשהתבקש להתייחס לטענת המשטרה לפיה חבר לאחר כדי לפרוץ לבתים, שינה את גרסתו כשטען "**אני הלכתי אותו כי אני לא מכיר את האזור**".

בניגוד לחקירתו במשטרת, בה טען כי התחלה ברחובות תל אביב בהכוונתו הטלפונית של الآخر, שינה הנאשם את גרסתו בחיקירתו הנגדית והודה כי אכן הlk בעקבותיו של الآخر ולא רק בהכוונתו.

וכך השיב כשבועמת על ידי ב"כ המאשימה, בחקירתו הנגדית, עם עדויות עדי הtribuna, לפיהו השניים נצפו הולכים יחד ברחובות תל אביב, "מה שאמרתי, זה היה בערך רבע שעה, חצי שעה, הייתי קרוב לזכריה (האחר - ה.ג.) ואני היתי רחוק ממנה, לא פגשתו אותו. הינו רוחקים אחד מהשני בגלל שאין לנו אישורי כניסה לישראל.." .

בהמשך שב ב"כ המאשימה ולחץ על הנאשם לקבל תשובה והלה אמר לו "אני הלכתי אליו, לא קרוב אליו. הינו ביחיד כדי שאני אחפש לי מקום עבודה בטוח כי אין לי אישורים." .

מיד לאחר מכן שינה שוב הנאשם את גרסתו ואמר "לא אמרתי שהסתובבנו ברחובות תל אביב. אני אמרתי שלא הלכתי אחריו, אלא אמרתי שאנו הילכנו כדי שנלך למקום למצוא לי עבודה." .

כמו כן, בהמשך ולשאלת ב"כ המאשימה האם חיכה לאחר או רק "פגש" אותו השיב הנאשם "אני היתי מחייב שניניפגש שם." .

דין והכרעה

8. כפי שכבר ציינתי, ב"כ הנאשם עצמו לא מצא דופי בנסיבות של עדי הtribuna, שכן הותירו רושם אמין וביצוע מקצועו של המשימה ומайдן, לא התעלם מההתפלויות של הנאשם בגרסאותו. רצף הגרסאות הסותרות שמסר הנאשם, מגייעים כדי שקיי נאם.

בפנינו אפוא שורה של ראיות נסיבותיות, המבוססת גם על חזית המריבה הרחבה שפתח הנאשם, הכוללת את היליכתו שעה ארוכה, למרחק של קרוב לשני ק"מ, ייחד עם הנאשם, אף אם לא בצדדים אלו - כgresת השוטרים שלפרקם אף אושרה בין של גרסאותו של הנאשם שאף טען שהסיבה לכך שלא הילכו צמודים זה לזה הייתה כדי שלא לעורר חשד - כניסה של הנאשם והאחר לפחות לפחות לפני כניסה לחצר הביתה של הדירה שנפרצה, שהייתה בכל אותן מקרים בסמוך לבניין בהמתנה לאחר, התפרצותו של الآخر לדירה וגנבת רכוש מהדירה, אותו השליך מידיו כשןחשף על ידי השוטרים ובריחת השנאים יחד מהמקום לאחר שהתגלה דבר הפריצה לדירה.

אמנם לבריחה אני נותנת משקל ראוי נמוך לחובת הנאשם, כשהלא ניתן לכואורה לשלוול טענה לפיה נמלט מהמקום, מפהת החשש שייתפס ויתגלה שהוא בלתי חוקי, אף אם גרסתו בכלל לא הייתה מהימנה עלי".

רצף הראיות הנסיבותיות, מוביל לכואורה למסקנה שהשנאים חבו ייחדיו לבצע את עבירות ההתרצות והגנבה, כשל עלי חלוקת התפקידים ביניהם, الآخر פרץ לדירה וגבב את הרכוש ותפקידו של הנאשם היה לantz הפצת ולבאת את الآخر, בעת ביצוע עבירות ההתרצות.

בשלב זה, עבר על כתפי הנאשם הנטל להפריך את הראיות הנסיבותיות על ידי מתן גרסה סבירה ומהימנה, שיהיה בה כדי לעורר את הספק בכוחן של הראיות הנסיבותיות להוביל למסקנה האחת והיחידה שעבירת ההתרצות

לדירה והגנבה מתוכה בוצעה על ידו בצוותא חדא עם الآخر.

הנאשם, לא רק שלא מסר גרסה הגיונית וסבירה להימצאותו במקום, אלא, כאמור גרסאותיו השונות עלו כדי שקרוי נאשם שבគומם לחזק את ראיות המאשימה.

.9. הארכתי מעבר לנדרש בתיאור גרסאות עדי התביעה והנאשם ובקביעת מהימנותם, בהתחשב בעובדה שב"כ הנאשם בסיכוןיו, למעשה זנוח את גרסת

הנאשם, זו שניתנה במסגרת המענה לכתב האישום, קיבל את עדויותיהם של השוטרים לפיהן, הנאשם והאחר צפפו הולכים ייחודי ברחבי תל אביב, כמהימנות.

ב"כ הנאשם מיקד את המחלוקת המשפטית, אך לשאלת האם מעשיו של הנאשם עלו לכדי שותפות או שמא הילו סיווע בלבד, כאשר בשלב זה אין כל מחלוקת בעניין התפרצותו של الآخر לדירת המתלוננת וגנבת החפצים מתוכה. לשיטתו, הליכתו המשותפת של הנאשם עם الآخر אינה מהווה שותפות אלא לכל היותר סיוע.

האם עסקין במבצע בצוותא או שמא בمسئיע?

סעיף 29(ב) לחוק העונשין מגדיר את מעמדם של המבצעים בצוותא:

"**המשתתפים במבצע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחיד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.**

סעיף 31 לחוק העונשין מגדיר את המסייע:

"**מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטחו אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גiley העבירה או שללה, או כדי לתורם בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע.**

הפסיקה קבעה לא אחת כי ישנו חום אפור רחב בין המבצע בצוותא לבין המסייע [ראו ע"פ 4188/93 **מרדי כ' ואח' נ' מדינת ישראל**, מט (1) 539]. לצורך ביצוע הבדיקה נתן בית המשפט העליון בידינו מספר כללים, וכך קבע כבוד הנשיא א' ברק בע"פ 4389/93 **מרדי כ' ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ (3) 239, 251 (להלן: "ענין מרדי").

"**למבצע בצוותא שליטה פונקציונלית, יחד עם האחרים, על העשייה העברינית וה��פתחותה. הוא אדונה** (ראו מ' קרמניצר, "המבצע בדיני העונשין - קוים לדמותו" פליליים א (תש"ז) 65). הוא חלק מתבניתה המשותפת (ראו דברי ההסבר לטעיף 29

להצעת חוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), תשי"ב - 1992, בעמ' 129-130). הוא משתתף "בביצוע העבירה תוך עשיית מעשים לביצועה" (סעיף 29(ב) לחוק העונשין). טול את ראובן, שמעון ולוי, המתכוונים ביצוע שוד בנק. על-פי חלוקת העבודה ביניהם, ראובן המטען מחוץ לבנק ואיבטח את חבריו. שמעון ולוי נכנסו לבנק. שמעון שמר על פקידי הבנק והלקחות. לוי נטל את הכספי. במצב דברים זה ראובן, שמעון ולוי הם מבצעים בצוותא של עבירות השוד (השווא גור-אריה במאמרה הנ"ל בפלילו)".

עוד הוסיף בהמשך:

"תרומתו של המסייע היא חיצונית. אין הוא חלק פנימי של המשימה העברינית עצמה. אין הוא היוזם, אין הוא המחליט על הביצוע ואין הוא שולט על הביצוע. אין הוא אדון לביצוע. הוא מבצע מעשי עזר הנפרדים מביצוע העבירה על-ידי העבירן העיקרי, ושיש בהם 'כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטחו אותו'."

כאמור, אין מחלוקת שהשופטים עקבו, בהתאם לדוחות הפעולה שערכו ולעדיותיהם, אחר הנאים והאחר במסלול הליכתם המשפטית, במרקח מה זה מזה, כשלל העת הם נצפו משוחחים בטלפון הנייד, כשהבראש היל האחר ואחריו הנאים, עד הבניין בו ארכעה התפרצויות לדירה.

במהלך הדרך, על פי דוח הפעולה שרשם השוטר זאדה, היו לשנים שניים שתיהן עצירות קודמות טרם הגיעום למקום האירוע. בשתי עצירות אלה, נכנס האחר לחצר הבניין ברחוב רוזנבוים 5, נראה הנאים **"מתצפת לכל הכוונות כשמי פעם ניראה משוחח בפלאון".**

ראיות אלה, בצירוף שקרי הנאים, אינם מותרים ספק בדבר ידיעתו של הנאים אודות מעשי של האחר ועל היותו בעיגל הפנימי של ביצוע העבירה, חלק מתבונתה המשותפת של העשייה העברינית ומכאן, שיש להראתו כמבצע בצוותא של עבירות התפרצויות והגנבה.

על כך כבר נאמר בספר עמוס פרק ג' **"הילכו שניים יחדיו בלתה אם נועדו?!"** כאמור, אם שניים הולכים יחד - זה מוכיח שהם התוועדו - קיימו פגישה לפניהן והסכימו על שיתוף-פעולה.

סוף דבר

10. לאור הודהתו של הנאים בעבירת השהייה בלתי חוקית ולאור מכלול הראות עליהם עמדתי לעיל, אני קובעת שהמאמינה עמדה בנטול להוכיח שהנאים גם ביצעו עבירה של התפרצויות לדירה בצוותא חדא עם الآخر, ומרשיעה אותו בעבירות כדלקמן:

- (א) כניסה והתרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה - לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין.
- (ב) גניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
- (ג) כניסה לישראל שלא כחוק - לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ז, 25 דצמבר 2016, במעמד הצדדים